

dende debat. Jeg tager selvfølgelig de faldne bemærkninger til efterretning. Jeg tror, det vil være klogt, at vi – de, som er positive over for forslaget – diskuterer tingene. Jeg hører heller ikke, at vi skal opgive Socialdemokraterne og fru Karen Klint. Jeg vil også invitere fru Karen Klint til at deltage i de videre drøftelser om den sag her.

Kl. 10:54

Formanden:

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 10:54

Jesper Langballe (DF):

Jeg har en meget kort bemærkning, som jeg på forhånd vil understrege er venligt ment, og jeg håber, at den bliver hørt sådan. Jeg vil ganske enkelt spørge kirkeministeren: Har kirkeministeren sit hjerte med i det her lovforslag? Vi ved jo godt, at det er arvegods fra kirkeministerens forgænger, og at det er fra regeringsgrundlaget fra 2005. Så helt sikkert var det jo ikke, men spørgsmålet lyder ganske enkelt: Har ministeren sit hjerte med i det her?

Kl. 10:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:55

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

For mig er det – som det også er blevet sagt af nogle af ordførerne – et strukturforslag. Og hjerteresager er jo, som Grundtvig sagde, af en helt anden karakter. Det er et strukturforslag, og jeg kan stå inde for forslaget, som det er.

Som jeg også hørte hr. Jesper Langballe sige, er det måske neddæmpet i forhold til nogles ønsker ude i det kirkelige landskab. Så det kan jeg helt stå bag med min hjerne, men strukturen bliver jo netop aldrig en hjerteresag, og der må jeg sige, at hr. Jesper Langballe jo virkelig gik glip af noget her i denne uge, der var en hjerteresag for mig, nemlig en konference, hvor der blev diskuteret teologi, og hvor hr. Jesper Langballe desværre ikke havde tid. Det er der, mine hjerteresager er, og det er jo noget af det, vi netop diskuterer uden for Folketinget. Det er jo hjerteresagerne, for hjerteresagen og troen – der må jeg give hr. Per Clausen ret – bliver der jo ikke talt om her fra Folketingets talerstol, andet end når det er en forudsætning for demokratiet, som hr. Søren Krarup så glimrende har givet udtryk for.

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu begiver jeg mig godt nok ind på et felt, som ikke ligefrem at der, hvor jeg plejer at brille mest, men jeg vil ikke desto mindre gøre forsøget. Og så vil jeg, som en bemærkning til det svar, ministeren gav hr. Jesper Langballe, sige, at nogle gange skal hjernen og hjertet vel også følges ad, og de strukturer, som man laver, er der jo nogle der ville mene godt kunne føre til noget, som kunne berøre det, som for nogle er en hjerteresag, nemlig sammenhængen mellem kirke og stat.

Men jeg vil godt læse noget op fra Kristeligt Dagblad fra i dag, og jeg vil citere fra artiklen og så bede ministeren om at forholde sig til det. Der står, og jeg citerer:

»Et andet lovforslag, der førstebehandles i Folketinget i dag, vil gøre demokratisk valgte stiftsråd til en permanent ordning. Det har også fået tilhængerne af et løsere forhold mellem stat og kirke til at vejre morgenluft. Et demokratisk valgt råd i stiftet – ligesom i sognenes menighedsråd – antyder igen mere selvstændighed.«

Det står refereret andre steder i artiklen, at der også er andre tiltag fra regeringens side, som antyder mere selvstændighed for kirken, altså et løsere forhold og på sigt – hvem ved? – løsrivelse, og at det er den vej, det går. Så hvordan har ministeren det med, at folk, der egentlig arbejder for det, vejrer morgenluft?

Kl. 10:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:58

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg mener, at begreberne blandes lidt sammen, for den omstændighed, at man fra Folketingets side på begæring af Kirkeministeriet gennemfører et lovforslag, der i højere grad decentraliserer noget af administrationen ud i leddene i den danske folkekirke, har efter min mening overhovedet ikke noget som helst at gøre med, at man ændrer på forholdet mellem stat og kirke. Stat er ikke det samme som centralisering, så der er jeg uenig med hr. Martin Henriksen. Og de, der måtte vejre morgenluft, må jo sådan set selv om det; det er ikke noget, som jeg overhovedet vil støtte dem i.

Men når man nu er meget bekymret for mit hjerte, vil jeg sige, at vi jo altså er i den situation – og derfor er det også lidt svært at svare på – at hvis det skulle vise sig, at Folketinget slet ikke vil have det her lovforslag, vil man jo se en kir-